

[Boligministeren.]

igennem en udvalgsbehandling og få lovforslaget vedtaget.

Må jeg til dem, der har ironiseret over, at dette var det første lovforslag, gøre opmærksom på, at når dette lovforslag er det første, skyldes det ganske enkelt, at der ved forhandlingerne omkring boligløsningen blev enighed om, at det forslag, der allerede på det tidspunkt forelå om at klare problemerne omkring Albertslund og Høje Gladsaxe via driftslån eller tilskudsordninger, skulle erstattes ved en tilbageførsel af rentesikringsordning for disse byggerier. Da det er overordentlig vigtigt hurtigt at få gennemført en lovgivning, der klarer problemerne omkring det byggeri, der jo stort set er ved at være udlejet, og hvor spørgsmålet om en endelig fastsættelse af renten snarest må afklares, har det altså været nødvendigt hurtigt at få fremsat netop det her foreliggende lovforslag. Forhåbentlig bliver det også hurtigt gennemført.

Hr. Guldberg var inde på, at det vel kunne blive vanskeligt at fordele de 12.000 lejligheder, fordi efterspørgslen efter de rentesikrede lejligheder både geografisk og på anden måde vil være stor. Jeg tror nu næppe, at vanskelighederne her bliver større end ved den fordeling, vi hidtil har haft, hvor vi skulle fordele et mindre antal, nemlig 10.000 lejligheder pr. år. Her havde vi om ikke en rentesikring, så dog en driftstilskudsordning, der, skal vi sige en overgang, vel regnedes for, om jeg så må sige, af samme betydning for byggeriet som det, man nu tænker sig rentesikringen skal være, så jeg tror ikke, der skulle blive de store problemer om en fordeling.

Der har af flere været nævnt — det nævnte allerede hr. Guldberg — spørgsmålet om det private byggeri. Jeg har nævnt i fremsættelsestalen, at vi har haft en række henvendelser fra det privat støttede byggeri om de tilfælde, hvor dette byggeri ikke er omfattet af forliget, men hvor problemerne svarer til dem, det sociale byggeri har, og jeg finder

det derfor hensigtsmæssigt, at dette spørgsmål tages op under en udvalgsbehandling.

Det er klart, at der derefter bliver nogle problemer, som også hr. Guldberg var inde på, for det private byggeri i den kommende tid. Jeg må jo sige, at det, vi tilstræber i øvrigt, og som jo også gerne boligløsningen i hvert fald skulle medvirke til, en generel nedsættelse af renten, også til sin tid så vil få den betydning, at forskellen mellem de to sektorer ikke bliver stor. Jo nærmere den effektive rente kommer til de 6½ pct., jo nærmere vil de to sektorer være hinanden. I øvrigt mener jeg, at den rentesikringsordning, som nu overføres til det private byggeri og altså går på hele byggesektoren — den driftstilskudsordning, vi hidtil har haft har jo kun været gældende for socialt byggeri — i nogen grad vil medvirke til at afbøde den forskel.

Og så er jeg enig i, at det, der må være formålet i øvrigt, må være, at man ved de konkurrencefremmende bestemmelser, som også findes i boligløsningen, når dertil, at selve byggeomkostningerne i den kommende tid bringes ned, så vi ad den vej får det virkelige billige byggeri frem.

Hr. Hastrup understregede, at arbejdet må fremskyndes, og det er jeg helt enig i. Vi har jo, som også det blev nævnt, allerede udarbejdet den bekendtgørelse, der frigav boligbyggeriet fra 1. marts; vi har udarbejdet det lovforslag, der nu her behandles, vi har i boligministeriet udarbejdet et skitseforslag omkring vurderingsproblemerne, som allerede har været forelagt i boligudvalget eller ordførerudvalget; vi er langt fremme med at udarbejde tilsvarende skitseforslag om lejelov o. s. v., men jeg må måske have lov at sige, at selv om der arbejdes ihærdigt i boligministeriet, er det i sig selv begrænset, hvad ministeriets embedsmænd kan nå på nogle uger. Vi skal medvirke til, så stærkt det er muligt, at få forslagene frem, og jeg tror også, at vi har mulighed for at få dem frem på en sådan måde, at vi kan få dem behandlet her i løbet af foråret.